

med Hensyn til dette Spørgsmaal, om Brabrandstationen skal bibeholdes, eller om Banen skal føres directe til Aarhus, at jeg skal tillade mig en ganske kort Bemærkning. Det er vel ganske vist, at Loven af 10de Marts 1861 har overladt til Ministeriets Valg, om det vil føre Banen directe til Aarhus eller om ad Brabrand; men det turde dog imidlertid være, at det under de Forhandlinger, der gik forud for den nævnte Lov, blev forudsat, at Banen førtes over Brabrand; idetmindste har jeg i længere Tid, efter at denne Lov udkom, ikke hørt Andet udtale, end at dette var Meningen. Af de Oplysninger, som bleve forelagte det Udvalg, der i forrige Session var nedsat angaaende denne Sag, fremgik det ogsaa, at Meningen var, at Brabrandstationen skulde fastholdes, saaledes at Banen altsaa ikke skulde føres directe til Aarhus, og paa det Kort, som i Genhold til Loven af 10de Marts 1861 blev fremlagt, hvorpaa Linien var assat, førtes Banen heller ikke directe til Aarhus, men om ad Brabrand. At man siden kan være kommen til den Anskuelse, at det turde være det Rigtigste at føre Linien directe til Aarhus, er noget Andet; det staaer naturligtvis i Regjeringens Haand; men det forekommer mig, at det her burde fremhæves, at naar man ønsker at fastholde Brabrandstationen, er dette ikke nogen ny Anskuelse, der kommer frem, men en gammel, samt at det, naar man nu mener at burde fastholde Brabrandstationen, bør optages i selve Loven.

Fjord: Jeg kan ikke Andet end takke den ærede Minister for den Udtalelse, at han vil have Hovedbanen istand, før han bygger Sidebaner. Jeg maa ogsaa give det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) Ret, naar han mener, at Vestjylland aldeles ikke vil have nogen Nytte af en Sidebane til Silkeborg, thi Vestjyderne ville have meget nærmere til Holstebro end til Silkeborg. De ville have meget mere Nytte af en Hovedbane fra Holstebro til Varde, og det er et stort Spørgsmaal, om ikke en saadan Bane vilde være den af de jydste Baner, der bedst vilde betale sig.

Indenrigsministeren: Om hvorledes den tilkommende Driftsplan vil blive, kan jeg selvfølgelig ikke her udtale mig. Jeg kunde kun udtale min egen personlige Anskuelse om, hvad der er det Rigtige; men da dette Spørgsmaal først vil foreligge om 2 à 2½ Aar, naar Baneanlægget er blevet sluttet, vil det ærede Medlem, som henvendte det Spørgsmaal til mig, om Banen over Aarhus til Brabrand skulde drives ved Sidetog eller ved gjennemgaaende Tog, vistnok erkjende, at der er overmaade ringe Sandsynlighed for, at det vil være mig, der ved Approbation paa Driftsplanen vil faae nogen som helst Indflydelse paa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal.

A. Sage: Jeg skal kun opholde den ærede Forsamling med to Ord. Om hvad der i det forhænderende Udvalg er passeret imellem dette og Indenrigsministeren, kunne vi naturligvis ingen Mening have, og vi kunne heller ikke dømme om, hvorvidt enten det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tschering) eller den ærede Indenrigsminister her har den bedste Hukommelse. Det er altsaa Noget, som vi maa lade staae hen; men det forekommer mig, at det er langt mere paalideligt og bindende, hvad Ministeren selv fremlægger et Lovforslag om, hvilket han maa ønske vedtaget uden nogen Forandring; thi havde der været en bedre Udvei end den i Lovforslaget foreslaaede, vilde den ærede Minister vel have valgt den. Saaledes som Ministeren staaer til Sagen, maa det, han forelægger, aabenbart være, hvad der i hans Dine er det Bedste, og da det, her foreligger, er, hvad man har troet at kunne bifalde i det omtalte Udvalg, formoder jeg, at Thinget endelig vil søge at komme til No med denne Sag, ved saa hurtigt som muligt — deri er jeg enig med den ærede Minister — at vedtage Forslaget uforandret.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at jeg ved Noget som helst af, hvad jeg har udtalt, har kunnet give Anledning til den Formodning, at Lovforslaget, som det foreligger, ikke skulde være det, jeg anseer for det Dnseligste, men dermed er det ingenlunde sagt, at